

'Rondetafels' jongvolwassenen – cijfers en duiding bij werking 2019

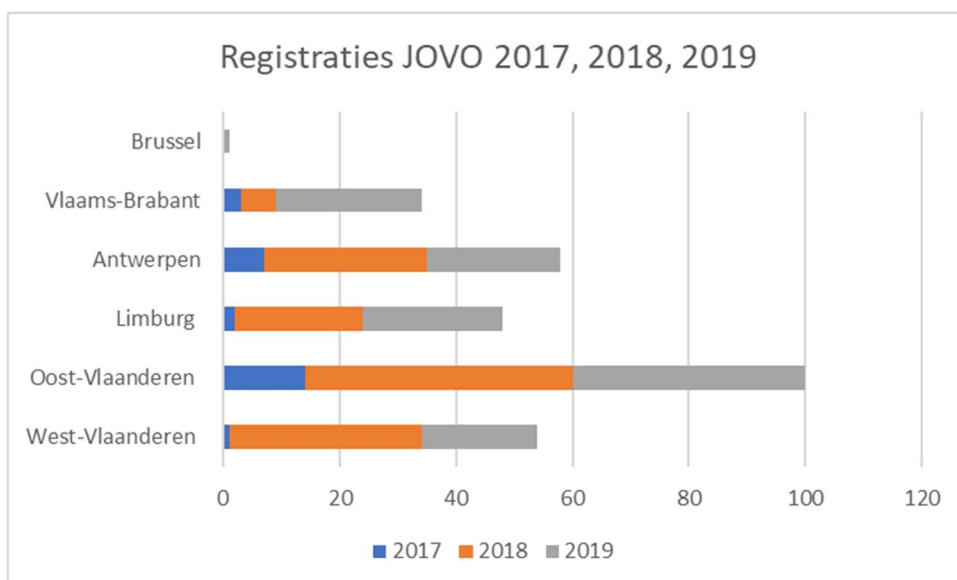
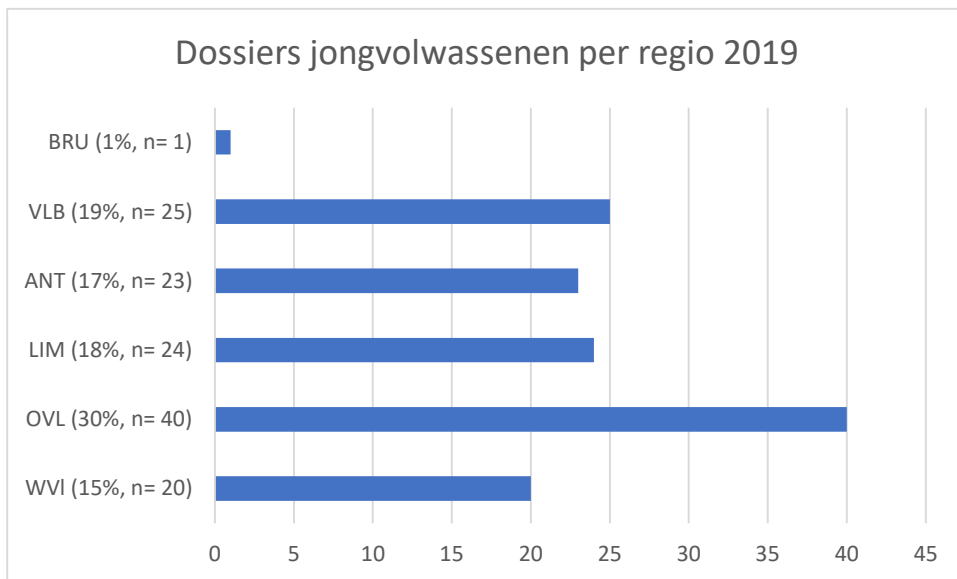
In 2017 is ACT gestart met een beperkt experiment rond jongvolwassenen. Hiermee wilden we een zicht krijgen op de aard van de problemen waarmee jongvolwassenen, die de link met de hulpverlening dreigen te verliezen, geconfronteerd worden. Het actieplan jongvolwassenen voorziet immers dat ACT aanspreekbaar is voor die jongeren waar de overgang van jeugdhulp naar zelfstandig leven, als zorgwekkend of complex wordt beschouwd en waarbij er geen (evidente) link meer is met een hulpaanbod.

ACT ondersteunt deze jongeren om hun recht op een menswaardig leven, alsnog te realiseren. Het uitgangspunt is de samenwerking met de jongere waarin zijn/haar doelen centraal staan. Wat willen deze jongeren en hoe willen zij daarbij ondersteund worden, zijn onze uitgangsvragen. We proberen zowel de informele als de professionele context rond de jongere opnieuw te engageren en zetten in op herstel van deze banden.

We proberen zicht te krijgen op 'diagnostiek', op vastgelopen processen, wat werkt en wat niet. We faciliteren de opmaak van ondersteuningsplannen en, indien nodig, organiseren we zelf rondetafelgesprekken en zitten die ook voor. Als zij dat wensen, leiden we de jongeren actief toe naar die organisaties die hen kunnen bijstaan in het opmaken van een ondersteuningsplan. Zo ondersteunt ACT deze jongeren in hun ontwikkelingstraject en in het realiseren van hun toekomstperspectief.

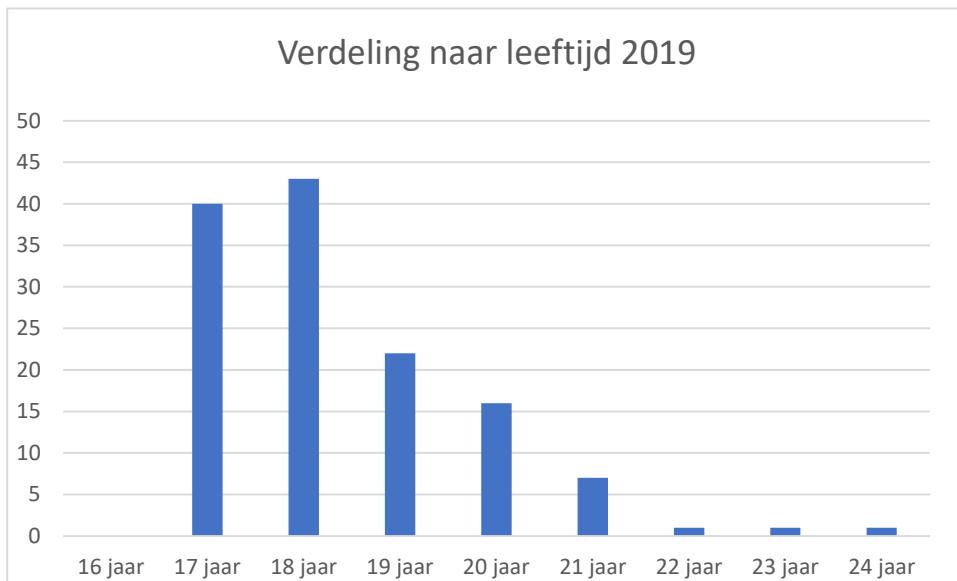
Cijfers

In 2019 werden er in totaal **133 dossiers** jongvolwassenen (jongeren tussen de 16 en 24 jaar) behandeld door de teams continuïteit. Onderstaande tabel toont hoeveel dossiers zijn opgenomen per regio. Dit is nagenoeg een status quo t.o.v. 2018 (toen werden er 135 dossiers behandeld). Van de behandelde dossiers in 2019 werden er 41 'meegenomen' uit voorgaande jaren (3 uit 2017 en 38 uit 2018). Van de 133 dossiers werden er **72 afgerond** in 2019. De **continuïteit van hulp werd in 59 dossiers gerealiseerd** door afstemming, coördinatie of het maken van een ondersteuningsplan.

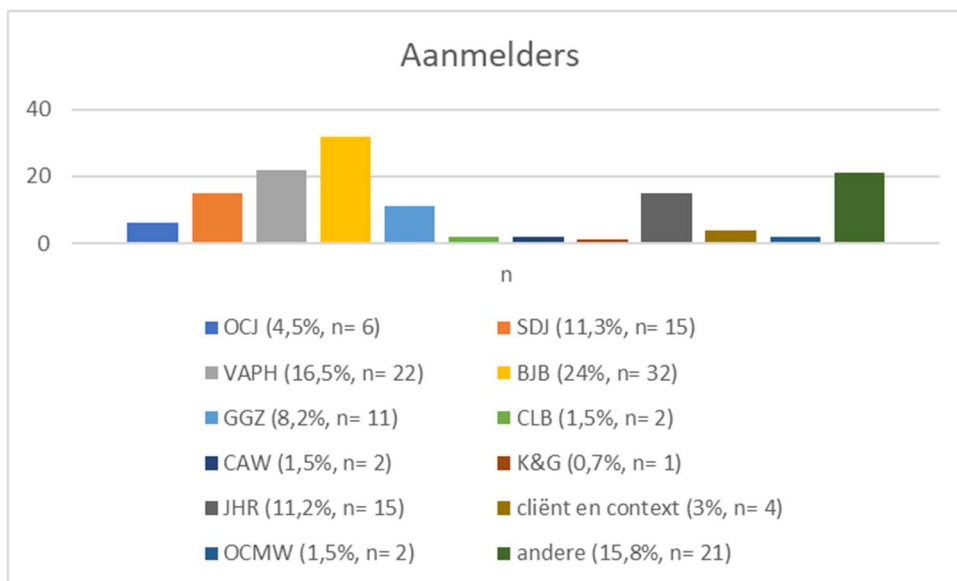
Uit de cijfers blijkt dat, net zoals in voorgaande jaren, er meer **jongens (66%, n= 88)** dan **meisjes (33%, n= 45)** vertegenwoordigd zijn in onze statistieken. Deze cijfers liggen een beetje in de lijn van de algemene cijfers voor minderjarigen in de jeugdhulp (M = 58%, V =41%) en meerderjarigen in de jeugdhulp (M = 56% en V = 43%). Verklaart mogelijks deels waarom het aandeel van jongens groter is dan dat van meisjes.

In ruim **62%** (n= 83) gaat het om **jongeren tussen de 17 en 19 jaar**. In 30% (n= 40) van de situaties betreft het jongeren die nog geen 18 jaar zijn. Onderstaande tabel toont de dossiers verdeeld naar leeftijd van de jongeren. Hoewel in meer complexe situaties (cfr. Actieplan jongvolwassenen) de mogelijkheid bestaat om reeds een aanmelding te doen vanaf de leeftijd van 16 jaar, komen deze situaties niet terug in de cijfers en lijkt het dat de link naar het team continuïteit van ACT pas gelegd wordt rond de leeftijd van 18 jaar.

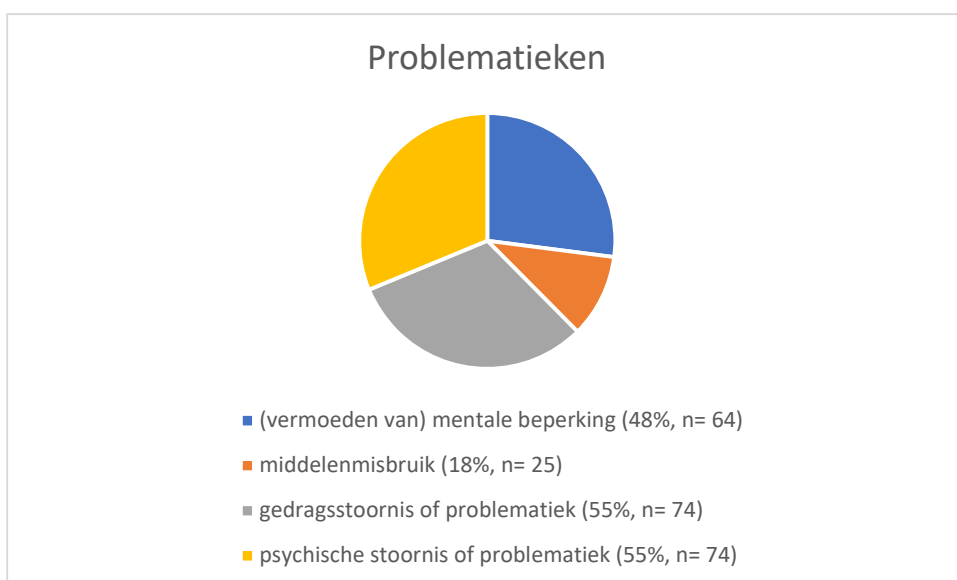

leeftijd/regio 2019	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen
16 jaar	0	0	0	0	0
17 jaar	10	8	8	9	6
18 jaar	9	7	13	9	6
19 jaar	2	3	7	5	5
20 jaar	2	4	7	1	1
21 jaar	0	2	3	1	1
22 jaar	0	0	1	0	0
23 jaar	0	0	1	0	0
24 jaar	0	0	0	0	1
totaal	23	24	40	25	20

Opvallende verwijzers naar team continuïteit zijn de voorzieningen van **BJB** (24%, n= 32) gevolgd door de voorzieningen **VAPH** (16%, n= 22), **SDJ** (11%, n= 15) en **JHR** (11%, n= 15). Daarna volgen verwijzingen van de voorzieningen GGZ (8% n= 11). In uitzonderlijke situaties zien we dat ook cliënten (3%, n= 4) de weg vinden naar de teams continuïteit.

Om een zicht te krijgen op de problematieken waarmee de jongvolwassenen werden aangemeld hanteren we een aantal categorieën (zie onderstaande grafiek). Het aantal geregistreerde problematieken is groter dan het aantal jongvolwassenen aangezien een aantal jongeren meerdere problematieken cumuleerden (mentale beperking (48%, n= 64), middelenmisbruik (18%, n= 25), gedragsstoornis of problematiek (55%, n= 74), een psychische stoornis of problematiek (55%, n= 74)). Omwille van deze cumul ligt de uitdaging en de oplossing vaak in samenwerking over sectoren heen.

Over de noden of de uitdagingen waarmee onze jongvolwassenen geconfronteerd worden weten we niet veel op basis van de huidige registratie. Uit de diverse data komt wel naar voor dat ongeveer de helft van de jongeren worstelt met het zetten van de stap naar **zelfstandig wonen**. Ook het aanvragen van een **persoonsvolgend budget (PVB) VAPH** is, voor jongeren die hier nood aan hebben, een moeilijke stap om te zetten. In 31% (n= 42) van de dossiers was de aanvraag van een PVB nog niet in orde gebracht.

Conclusie

We stellen vast dat een beperkt aantal jongvolwassenen de connectie met hulpverlening volledig verliezen, ook al hebben ze nog een hulpvraag. Door opnieuw op een authentieke manier in verbinding te treden met deze gasten slagen we er in om hun kansen op het realiseren van een menswaardig leven te verhogen. Naast authenticiteit ligt de sleutel vaak in het centraal stellen van hun doelen en het respecteren van hun autonomie. Participatie en eigenaarschap zijn sleutelbegrippen die werken en ons in staat stellen om opnieuw een werkrelatie aan te gaan met een persoon die reeds alle vertrouwen in hulpverlening heeft verloren.